

Ungern tio år efteråt

Ungern blir under 1966 kongressernas land framför alla andra. För närmare 500 internationella konferenser kommer pustans söner och döttrar att i år stå som värdar. 300 av dessa sammankomster ägnas olika vetenskapliga ämnen. Bland övriga evenemang märks esperantisternas världskongress, som kommer att samla bortåt 5.000 deltagare från hela världen. Och ungefär lika stor blir avslutningen vid 27:e internationella camping- och husvagnskongressen, vilken i ordets sanna bemärkelse blir en resande kongress, som börjar med en veckas vistelse vid Balaton, fortsätter med en tredagars-sejour i Budapest, följd av ett lika långt uppehåll vid Donaukröken för att avslutas någonstans ute på pustan.

Även FN har en roll i denna ymniga kongressflora. I världsorganisationens regi samlas sålunda 80 samhällsvetare av olika nationaliteter i den ungerska huvudstaden för att konferera om "medborgarnas roll i kommunalförvaltningen". Någon resande konferens lär det dock i det här fallet knappast bli fråga om med tanke på att värdlandet saknar praktiska studieobjekt i ämnet. Den enskilde medborgarens inflytande inom ungersk kommunalförvaltning existerar nämligen endast på papperet — här liksom i så många andra sammanhang i dagens Östeuropa är det Partiet, det enda och allsmåttiga, som genom sina verkställande funktionärer anger takten.

Att de ungerska myndigheterna i sådan utsträckning öppnat gränserna för utländska gäster har aldrig tidigare inträffat under landets folkdemo-

kratiska era. Osökt frågar man sig om det är en tillfällighet att denna översvallande gästfrihet råkar vakna till liv just i år, då tioårsminnet av den ungerska resningen inträffar. Har man kanske tänkt sig att kongressernas mångfald ska tjäna till att avleda uppmärksamheten från detta obekväma jubileum?

Den bebådade utlänningsströmmen till landet under sommaren och hösten inger lätt föreställningen att järnridån definitivt skulle vara ett minne blott. Så är dock ingalunda fallet. Järnridån är fortfarande en bister realitet för ungrarna. Och härvidlag finns inga tecken som tyder på någon radikal ändring under överskådlig framtid. Tvärtom! Den genomgripande modernisering av "säkerhetsanordningarna" som just nu pågår vid den omsorgsfullt minerade gränsen mot Österrike skvallrar närmast om att man på högsta ort i Budapest betraktat järnridån mot väster som en permanent företeelse. Att denna gräns just nu håller på att anta en ny "look" gör den knappast mindre utmanande inför omvärlden: de förhatliga landminorna, som ur österrikisk synpunkt inneburit en säkerhetsrisk i stället för en säkerhetsanordning, försvinner visserligen — men ersätts av ett högradigt effektivt larmsystem.

För ungrarna täpps därmed de absolut sista kryphålen mot väster igen. Om detta har dock Ungersk exposé, den ungerska ambassadens bulletin, inte att berätta i sina informationer om "de internationella vetenskapliga konferensernas land 1966".

SVENSKA

DAGBLADET

Lördagen den 7 maj 1966

★

Svenska Esperantoinstitutet har vid årsmöte i Stockholm i institutets direktion nyvald docent Ebbe Vilborg, Göteborg, och lektor Per Edler, Härnösand. Till ordförande omvaldes skoldirektör Karl Söderberg, Uppsala.